

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

2013/2014

PROSINEC

Slavíci ve školní lavici

Racci na Karlově mostě

Ježíšek zloděj

Za Stonožkou do Prahy

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Žijeme ve škole...

Stalo se

27.11. jela 4. třída do divadla v Kolíně na Pověsti české

28.11. se konal tradiční průvod adventních světýlek

3.12. jela 7A,B do Prahy na exkurzi do Muzea Karlova mostu a Muzea Karla Zemana

5.12. navštívila 3. a 4. třída svíčkárnu v Šestajovicích

5.12. proběhla soutěž v malování oken, nejvíc bodů získala 9. A za medvídku s lampou a 5.A za krásného anděla s harfou

6.12. přišel Mikuláš s čerty na 1. stupeň

6.12. jeli vylosovaní žáci, kteří malovali loni vánoční přáníčka pro Stonožku, na výlet do Prahy- za odměnu (návštěva Pražského hradu a výstavy Za tajemstvím písma a papíru)

11.12. proběhla soutěž Slavíci ve školní lavici- soutěž zpěváků z 2. stupně (v rámci vánočního projektu Bavíme se sami)

12.12. měli možnost šestáci besedovat se spisovatelem Petrem Stančíkem, autorem knihy A mrkev ho vcucla pod zem

18.12. měla teorii dopravní výchovy 5.AB

20.12. na 1. stupni proběhl program Umíme si hrát a na 2. stupni byly vánoční besídky

Od 21.12. 2013 do 5.1.2014 máme vánoční prázdniny

Na fotu čertíci z 3. B, Petra z 9.B a šikovní moderátoři na soutěži Slavíci...

Stane se po Novém roce

9.1. se koná schůzka s rodiči vycházejících žáků, začátek v 16.00

17.1. proběhne zápis do 1. třídy (od 16. hodin)

23.1. bude pedagogická rada

27.1. se konají konzultace s rodiči žáků o prospěchu a chování

Projekt Moje olympiáda

Jelikož se blíží zimní olympijské hry v Soči, vyhlásil Český olympijský výbor projekt s názvem "Moje olympiáda." Mimo jiných zajímavých aktivit byla vyhlášena soutěž pro školy trvající do 17. ledna. Úkolem je natočit minutové video, spot se vzkazy pro naše olympioniky. Soutěže se může zúčastnit pouze jedno video za školu. Počet tvůrců ani jejich složení z ročníků či tříd není nijak omezeno! Všichni musí být ale z jedné školy. Scénář i zpracování soutěžního spotu závisí zcela na vlastním nápadu a uvážení jeho tvůrců.

Prvních 10 videospotů vyhraje věcné ceny od partnerů Českého olympijského výboru a také dárky s logem Česko sportuje. Nejlepší video bude zveřejněno na webu Olympijského parku v Soči a bude vysíláno v průběhu zimních olympijských her v únoru roku 2014!

Zájemci se hlase u paní učitelky Choutkové, která vám poskytne bližší informace třeba o tom, co by mělo soutěžní video obsahovat za povinné prvky..

VÁNOČNÍ TURNAJ V PINGPONGU OVLÁDL ONDŘEJ RICHTER

Jako vyvrcholení letošní stolnětenisové sezóny se u nás na škole pořádal Vánoční turnaj v pingpongu.

Školní halička praskala ve švech. K boji o prvenství se postavilo čelem celkem 19 hráčů a 1 hráčka. Tou byla Marie Blandová z 8.A a mezi chlapci se za svůj výkon rozhodně stydět nemusela! Hrálo

se celkem na třech stolech a turnaj uháněl kupředu.

Atmosféra byla vynikající, zvláště, když se po zkaženém míčku dalo říci, že je vlastně „pátek třináctýho“ ☺. Na třináctku si nestěžoval samozřejmě vítěz Ondřej Richter z 8.B, který si z turnaje odnesl zlatou medaili. Na pomyslné stříbrné příčce skončil jeho spolužák ze třídy Radek Pražák. Životní forma obou hráčů byla zřejmá i z výsledku jejich vzájemného utkání, a to dvakrát 11:9 pro Richtera. Třetí místo patřilo Danu Kocurovi z 8.A a čtvrtý skončil teprve „sedmák“ Jirka Hampl ze 7.B.

Děkuji všem účastníkům a těším se na Velikonoční turnaj, který věřím bude stejně tak prestižní jako tento!

Hezké Vánoce strávené nejen za zeleným stolem přeje p. uč. M. Choutková

Procházka zimním Kolínem

Poslední letošní výprava turistického kroužku zavítala do města Kolín.

Autobusem jsme dojeli na nádraží a šli k zřícenině kostelíka, který byl za války vybombardován a který byl zcela uzavřený a nepřístupný. Něco málo nám o něm, ale i o Kolíně paní uč.Šustová řekla. Další zastávkou byl malý rozchod ve Futuru. Po lehkém občerstvení jsme putovali přes nový most přes Labe /a ne přes Vltavu, jak si někteří mysleli/ k zimnímu stadionu a přes lávku

a směrem k náměstí na adventní trhy, kde prodávali mnoho dobrých jídel, ozdob, věnců a spoustu zajímavých věcí. Zahřáli jsme se pečeným čajem a směr bus a domů. Tentokrát jsme dali jen 4,5 km.

Text Jan Jírů, foto H. Borová

Žijeme ve škole...

Se Stonožkou do Prahy

Byl jsem vylosován, abych jel se Stonožkou na výlet do Prahy. Připomínám, že Stonožka je organizace, která sbírá přáníčka od dětí ze základních škol a následně je prodává, aby pomáhala dětem na celém světě.

Co nás čekalo? Až na to, že Praha byla jedna velká zácpa, jinak cesta byla v pohodě. Když jsme konečně dorazili na místo, tak jsme

vyrazili na prohlídku Pražského hradu. Rovnou jsme zamířili do Zlaté uličky, ve které byly zajímavé starobylé domky s různými exponáty. Všechny domky jsme si prohlédli, dokonce i mučírnu. Když jsme všechno prozkoumali, tak jsme se vrátili na nádvoří a šli jsme do chrámu sv. Víta, ve kterém byla spousta lidí a čekali, až začne bohoslužba. A pak jsme vyrazili do McDonaldu. Když jsme dojedli a ohřáli se (což jsme potřebovali, byla hrozná zima), tak jsme se sbalili a vyrazili do Pedagogického muzea J. A. Komenského na zajímavou výstavu o písemnictví.

Vyzkoušeli jsme si psát neviditelně a udělat si vlastní ruční papír. Potom jsme si celé muzeum prohlédli a vyrazili domů. Bylo to fajn.

Foto z Hradu a z tvorby ručního papíru H. Borová, text Oňa

Pomáháme jiným

V letošním školním roce se naše škola zapojila do tří charitativních sbírek. V první sbírce pro občanské sdružení Život dětem si žáci i paní učitelky kupovali magnetky se zvířátky, pravítka a srdíčka, výtěžek byl 1 900,- Kč. Ve druhé sbírce pro občanské sdružení CPK Chrpa se prodávaly hlavolamy – motanice a výtěžek 425,- Kč byl určen na výcvik koní – terapeutů pro zdravotní ústavy a léčebny v celé ČR. Třetí sbírka byla pro Fond Sidus a 546,- Kč bylo odesláno na nákup přístrojů pro nemocné děti v Motole. Celkem jsme pomohli částkou 2 871,- Kč.

Sbíráme také plastová víčka, která dáváme do Knoflíčku, a jsou určena pro nemocného dvouletého chlapečka Maxima Čejkovského. Rodiče mu pak kupují zdravotní a kompenzační pomůcky. Víčka jsme sbírali i loni – v závěru školního roku také pro Maximka a před tím ještě pro dvě další rodiny. Je vidět, že žákům naší školy nejsou lhostejné osudy jiných. Všem moc děkujeme.

J. Hodačová

Basa jsou přerostlé housle.

Když se přeřízne tepna, tak stříká krev do výše tří metrů a nedá se to vrátit zpátky, takže umřeme.

Žijeme ve škole...

Mikulášska nadílka

Na I.stupeň v pátek 6.12. vtrhli my, čerti, andělé a Mikuláš. Příchod byl velice hlučný. Bouchali jsme na dveře, křičeli a když jsme vtlitli do třídy, všechny děti byly u paní učitelky. Bylo mi jích líto, ale bavilo mě je strašit. Zajímavé bylo, že brečeli ti, kteří nejvíc zlobí, a ti největší zlobivci vůbec nepřišli do školy! Nakonec jsme šli na II.stupeň do 5.tříd, kde jsme ještě o přestávce stihli „postrašit“ osmáky. Mám velkou radost, že se nám povedlo společně takhle pěkně čertit. ☺

Fialka

Míša Macurová zabodovala!!!

Účastnila se totiž se svým obrázkem výtvarné soutěže, kterou pořádala Tonda obal na cestách, soutěž byla zaměřena na třídění odpadů, konala se v říjnu a listopadu roku 2013. Posuzovalo se celkem 5 623 obrázků plošných, několik obrázků prostorových a tři prostorová díla.

Hlavních výher bylo 12 a jednu z nich získala Míša. Ale není odměněna jen ona! Autor vítězných obrázků získal cenu pro svou třídu. Je tedy na jeho domluvě s vyučujícím, jakým způsobem si dle následujících pravidel výhru vybere.

Hlavní výhrou v soutěži je „Jednodenní školní výlet do vzdálenosti 50km od školy.“

Tento výlet zahrnuje:

autobusovou dopravu od školy na místo výletu a zpět a vstupné do objektu, na výstavu nebo

ke sportovnímu vyžití v max. ceně 70Kč/žák. Nemá to parádu? Míše gratulujeme a celá 6. B se může v 2. pololetí chystat na výlet!

Text M. Bílková, foto Michaela Macurová-vítězný obrázek

Filozof Seneca ukončil svůj život tak, že vypil číši se smrtihlavem.

Molekuly nevidíme, ale víme o nich.

Pes se přidružil k člověku do jeskyně, protože mu venku byla zima.

Žijeme ve škole...

Slavííici ve školní lavici

Ve středu jsme měli zpěvackou show dětí z naší školy. Přišla se na nás podívat i jedna z našich oblíbených minulých devátáček Natálie Nehasilová a zazpívala taky písničku.

Jako bonus jsme na konci slavíků slyšeli pět i paní učitelku Bajtkovou.

Dne 11. 12. 2013 se konala v malé haličce školní zpěvacká show neboli Slavíci ve školní lavici! Sešel se tam celý 2. stupeň. V porotě seděly naše paní učitelky na

hudební výchovu, paní ředitelka a zástupci jednotlivých tříd. Proběhlo deset zpěvackých vystoupení, ale pokochali jsme se i několika tanečními sestavami. Na konci nám jako host zazpívala Natka Nehasilová. Přišel čas výsledků... Na prvním místě se umístila Anička Paldusová, která zpívala sice hezky, ale já měla jako favoritku na vítěze Márinku Nehasilovou. Ta byla třetí. Na druhém místě byla Terežka Kozáková a bramborovou medaili získali Kamila Holá s Honzou Bugem, kteří zpívali v duetu píseň Halellujah česky. Všechna vystoupení se mi líbila (až na Marcela Jirotku, který tam šel jen pro pobavení druhých...). Když Slavíci končili, přemluvili jsme z zpívání paní učitelku Bajtkovou. No, nadšená nebyla, zato my velice! Má úžasný hlas, jak mohli všichni přítomní zjistit, a zpívá prostě božsky! Samozřejmě „standing ovation“!!! Chtěli jsme přídavek, tak nám paní učitelka zapěla ještě jednu krásnou. Byla jsem nadšená a myslím, že jsem nebyla sama. Když to skončilo a šla jsem na hodinu pracůvek, povídaly jsme si stále o Slavících. Slavíci se mi moc líbili a škoda, že takových soutěží není během roku víc.

Text Kísa ☺, fotografie M. Choutková (vítězové, Anička Paldusová, paní učitelka Adriana Bajtková)

Žijeme ve škole...

Soutěž Slavíci ve školní lavici byla letos poprvé a my jsme se ptali účinkujících:

„Jaký máš pocit ze svého vystoupení?“

Maruška Blandová: „Dobrá, myslím jen, že mi tam několikrát přeskočilo.“

Terka Švarcová a Katka Vaisová: „Dobrá, docela nám tleskali a je fajn, že po nás neházeli rajčata. Poslední určitě nebudeme, dopadne to dobře.“

Tereza Kozáková: „Jsem ráda, že jsem to uzpívala.“ (celkově druhá)

Anička Korousová: „Dobrá, první určitě nebudeme, ale poslední si myslím, že taky ne.“

Kamča Holá a Honza Bug: „já jsem se toho hrozně bál, protože na zkoušce mi to moc nešlo a hrozně jsem se klepal. Teď jsem tam přišel a vůbec jsem se neklepal, už jsem stál úplně v pohodě a začal jsem se dívat i do publika, usmívat se a hýbat se trošku. Nějak jsme to zazpívali, ale to poslední halelůja bylo falešný.“

Kamila: „To já to mám úplně stejně, začala jsem se dívat na kamarádky, kdo se směje a kdo mračí.“ (obsadili 4. místo)

Marcel Jirotko: „No výborný, bylo to úspěšný. Strašně se mi to líbilo.“

Diana Šmigelská: „Dobrá. Budeme asi jedenáctý.“ (soutěžilo 10 žáků)

Lád'a Nedvěd: „Ze začátku to bylo takový divný a ten konec byl lepší, začal jsem se dívat do publika. Byl to divný pocit.“

Lucka Kubelková s Bárou Cikánovou: „Já jsem se strašně bála. Když jsem si tam stoupla a začala zpívat, tak si říkám, jo, tak

to je v pohodě. Ale vůbec jsem nemohlo odolat tomu, aby se mě přestaly klepat kolena. A nevím, jestli jsem si ten potlesk zasloužila, bylo to dost falešný. Začátek byl hrozný, ale pak ke konci to bylo lepší. Neříkám, že bychom byli nejlepší, ale nejhorší taky ne.“

Márinka Nehasilová: „Nevím, tak dobrý asi.“ (třetí)

Za celý sbor 8. B Alice Vosecká: „Krásný. Báli jsme se, že nás vypískají, totálně nás vyřvou. Jsme rádi, že nám aspoň zatleskali, třeba se i zasmáli.“

Anička Paldusová: „Úžasný úplně, neuvěřitelný, ještě mám takovou klepavku. Při zkoušení jsem cítila, že se mi trochu klepal hlas.“

Pozvaný host Natka Nehasilová : „Mám z toho dobrý pocit.“

Paní učitelka Bajtková: „Všichni byli úžasní, krásně zpívali a doufám, že soutěž bude pokračovat a bude ještě lepší.“

Ptala se Bára

Můj pohled na slavníky

Slavíků jsem se účastnil jako soutěžící. Co to obnášelo?

Tréma, stres, strach. Asi nějak tak by se daly popsat moje pocity před vystoupením. A to nemyslím jen třeba hodinu před začátkem, třeba i týden. Opravdu dlouho jsme se s Kamčou připravovali. Těšili jsme se a zároveň jsme se velmi báli. Když jsme ještě měli v úterý zkoušku v počítačově, klepal jsem se při vystoupení jako ratlák, myslel jsem, že se mi snad i podlomí kolena. Tak není divu, že jsem chvíli před začátkem soutěže byl úplně vyřízený. Zkoušku, kterou jsme všichni účinkovaní měli první dvě hodiny, jsme jakž takž zvládli, ale to hlavní teprve přicházelo. Když se do malé haly nahrnuly davy lidí, nás soutěžící zavřeli do třídy k paní učitelce Kotrbové. Bylo vidět, že všichni byli nervózní. Konečně jsme přišli (já a Kamila) na pódium a lidi zatleskali. Pak už to šlo všechno pěkně rychle. Do ruky nám dali mikrofon, spustila se hudba a my jsme začali zpívat. Kupodivu jsem se neklepal jako na zkoušce, byl jsem docela v klidu. Před vystoupením jsem si řekl, že se

musím trochu pohybovat a koukat se do publika, abych tam jen nestál a nekoukal do blba. To koukání se do publika jsem snad zvládl, jenže to pohybování bylo těžší, protože do pomalé písničky to moc nejde. Tak jsem se alespoň škrábal na nose, abych vykonával alespoň nějaký pohyb. Nevěděl jsem, jestli to bylo dobré nebo zlé a doufal jsem, že jsme se porotě líbili. Překvapil mě výbuch potlesku a ne, že by se mi to nelíbilo. Uklonili jsme se a šli jsme pryč. Konečně přišla chvíle, kdy p. učitelka Veřtáková začala mluvit do mikrofonu. „Začneme pěkně od 4. místa. A na 4. místě se stává...“ S Kamčou jsme mysleli, že budeme pátí. Jenže paní učitelka dořekla větu. „Honza Bug s Kamilou Holou!!!“ Úplně to ve mně hrklo. Přišli jsme na pódium a ozval se ještě hlasitější potlesk než před vystoupením. Paní učitelky nám pogratalovali a předali nám cenu. Dostali jsme diplom a zápisníček. Byl jsem opravdu rád, že jsem se umístil, i když bramborově. Doma jsem si poslechl své vystoupení na YouTube, protože ho tam dal Matěj Prokop. A myslím si, že až na pár falešných chvil se nám to docela vydařilo. Jsem se svým výkonem spokojený. A pokud bych měl vybrat číslo, které se mi nejvíce líbilo, vybral bych Aničku Paldusovou, která celou soutěž vyhrála.

Honza

Aničky Paldusové, vítězky celé soutěže, jsme se později ptali: „Jak se cítíš jako vítěz?“

„Neuvěřitelné, asi mám horečku nebo zkolabuju. Já nevím, co na to říct, je to úplně neuvěřitelný. První místo, to se mi stalo poprvé v životě. A vím, že se zpěvu mám věnovat dál, a půjdu si za svým. Teď vím, že to je ve mně a že to dám.“

Bára

Čeština v 6. A – skloňování Vojta bez Vojty-jako žena bez ženy

Ves- bez vesi, ke vsi, vidím ves, volám ves, o vse, se vsí

Školní družina u seniorů

I letos děti ze ŠD vyrobily přání pro seniory z DD a popřály jim krásné vánoční svátky . Foto P. Hrstková

Výlet do Prahy aneb téměř profesionální chytání racků

V úterý 3.12 se 7.A

společně se 7.B vydaly na

výlet do Prahy. V plánu jsme měli zastavit se v Muzeu Karla Zemana, podívat se na Karlův most a do Muzea Karlova mostu, projet se v lodičce a zastavit se v McDonaldu (bez kterého by polovina žáků asi nejela). Jeli jsme autobusem do Českého Brodu, kde jsme přesešli na vlak směr Masarykovo nádraží.

Odtud jsme došli až ke Karlovu mostu, kde nás čekalo první, sice menší, ale zato velmi zajímavé muzeum, kde jsme se dozvěděli, že sv. Anežka česká založila svůj vlastní řád, nebo že původní kostel, který zde stál, je pod zemí.

Největší zážitek ale začal, když jsme vylezli ven. Pod Karlovým mostem, který je hned vedle muzea, bylo obrovské hejno ptactva, od obyčejných kachen až po nádherné labutě. Nejvíc nás ale zaujali raci. První, co nás napadlo, bylo, že je budeme krmit. Většina vytáhla své svačiny a už to jelo. Racci lítali všude kolem, jídlo ani nestihlo dopadnout na vodu pro ostatní ptáky, chamtiví raci nechtěli dát ani kousek housky. A nebyl bych to já, kdyby mě nenapadlo něco šileného. Brzy jsme totiž zjistili, že rackové se nebojí sebrat jídlo i ze zábradlí. Rozmístil jsem kousky housky po zábradlí a čekal na nějakého obzvlášť drzého ptáka. A už přilétal první. Odešel jsem do dostatečné vzdálenosti tak, aby se racek nevylekal, ale i tak, aby byla šance, že ho chytím.

Racek se zaměřil na jeden kus housky, já se připravil a skočil jsem po něm jak šelma na svojí oběť. Racek si mě ale zmerčil, uletěl a já se rozplácnul na zábradlí. Nicméně jsem to nevzdal a s kamarády jsme „lovili“ dál. Už jsme se pomalu připravovali na odchod na lodičky, když tu nás napadlo, že se schovám za zábradlí a budu čekat na dalšího drzého racka, budu mu tím blíž a racek neuletí. Delší dobu nikdo neletěl, věděli asi, že s nimi nemám dobré úmysly. Nakonec je ale hlad překonal a začali nalétávat. První racek dosednul a já se připravil na skok. Přikrčil jsem se, natáhnul ruce a už jsem racka držel v rukou. Racek sebou zmítal a kdybych neměl rukavice, asi bych měl pořádně oklované prsty. I přesto všechno jsem ho však držel pevně a způsobil jsem tím podívanou nejen svým spolužákům, ale taky kolemjdoucím a bohužel i paní učitelce. Než ho stihnul někdo vyfotit, radši jsem ho pustil (škoda). Překvapilo mě, jak je lehoučký a křehký.

Po tomto zážitku s rackem jsem myslel, že ten největší zážitek z tohoto výletu už mám za sebou a že ho už nic nepřekoná (ani McDonald), ale ukázalo se, že to vůbec není pravda. Muzeum Karla Zemana nepatřilo mezi takové ty standartní muzea se sáhodlouhými výklady a chozením za průvodci, tohle muzeum bylo úplně jinak. Nebyly tu žádné exponáty, na kterých se píše velkými písmeny „NEDOTÝKAT SE!!!“, ale například létající kolo, které jste si mohli sami vyzkoušet,

Po tomto zážitku s rackem jsem myslel, že ten největší zážitek z tohoto výletu už mám za sebou a že ho už nic nepřekoná (ani McDonald), ale ukázalo se, že to vůbec není pravda. Muzeum Karla Zemana nepatřilo mezi takové ty standartní muzea se sáhodlouhými výklady a chozením za průvodci, tohle muzeum bylo úplně jinak. Nebyly tu žádné exponáty, na kterých se píše velkými písmeny „NEDOTÝKAT SE!!!“, ale například létající kolo, které jste si mohli sami vyzkoušet,

Žijeme ve škole...

vysvětlení, jak se dělali dinosauři ve filmu Cesta do pravěku tak velcí, triky ve filmech jsme si mohli poslechnout ve sluchátkách a další vymoženosti, které byly v tehdejší době, kdy Karel Zeman filmy tvořil, to je asi před 50 lety, všem filmařům jen snem.

Po návštěvě muzea jsme měli ještě chvíli času, tak jsme zašli na Staroměstské náměstí. Nechyběl zde klasický trdelník, horká čokoláda, klobása a různé tretky, na které stačí jen koukat. Nechyběli ani pouliční muzikanti, kouzelníci a mnoho dalších.

Když jsme mířili směrem ke Masarykovu nádraží, už jsme byli všichni utmácení, takže se ani moc nemluvalo. Z vlaku jsme přestoupili na autobus, který nás dovezl až do Kouřimi, kde už čekala většina starostlivých rodičů, kteří si své děti odvezli domů.

Musím uznat, že tenhle výlet byl opravdu extra, tak extra, že se mi ani všechno nevešlo do článku. Návštěva kostela byla moc pěkná, výlet lodí byl moc pěkný, muzeum Karla Zemana bylo něco úžasného, též „Staromák“ a McDonald, ale nejlepší byl prostě a jednoduše zážitek s rackem.

Text Josef Prouza, foto Kačka Vaisová 7.A

Zaznamenala Kamila v 6.A

1. Spolužák nám vyprávěl: "Když jsem šel dát selatům vodu, spadl jsem do bahenní koupele a musel jsem čekat než někdo přijde."
2. O češtině- Za jak dlouho si tu písemku napíšeme? No mě by se to hodilo tak za 100 let.
3. Moje kamarádka sní každý svůj test, kromě toho, ze kterého má jedničku.
4. Zeměpis- Určování světových stran: " Já jsem na severu, kluci jsou na východu, vzadu kluci jsou na jihu a dveře jsou na záchodu."
5. Paní učitelko můžu vyhodit ty cucky z gumy?
6. Přírodopis- kapradiny: " Tak co je toto? Osladič obecný. Ano. Já jsem ho hledal a chtěl jsem si ho dát ke snídani."
7. Paní učitelko, já jsem si zapomněl ve třídě mikinu. Můžu si pro ní dojít? Ano. Spolužák na něj: A na záchodě mi vem kapesníčky.
8. Čeština- Co znamená, když má někdo zlaté ruce?...Nemusí platit nájem.
9. Čeština- Měli jsme dát do správného tvaru: "Stříhal (uši)." Tak a teď mi všichni řekněte, jak to dáte do správného tvaru. „Stříhal vlasy."

Zajímáme se o svět okolo...

Kutnohorské Gymnázium Jiřího Ortena mě uchvátilo

29.11.2013 jsem se s Míšou byla podívat na gympl v Kutné Hoře.

Obě dvě bychom na tuto školu chtěly jít, takže jsme se už dopředu moc těšily. A jak nás vůbec tahle škola napadla? Vystudovala tam moje sestra, chodí tam moje další sestra a taky sestřenka, takže asi tak. Už jsem se tam sice jednou byla loni podívat, ale to nebylo ono. Letos jsme si to užily. Nejprve jsme šly na chemickou show, kterou prováděli studenti z posledních ročníků. Bylo to dokonalé. Na hudbu prováděli krásné pokusy, sice se potom v té místnosti nedalo dýchat, ale stálo to za to.... Dále následovala prohlídka školy, zimní zahrady, auly, tělocvičen, jídelny, prostě všech důležitých místností. A potom k panu řediteli do sborovny, kde nám chvíli povídal o přihláškách a jiných technických věcech. Škola se mi moc líbila, je velká, krásná, moderně vybavená. Nejradši bych tam nastoupila hned. Tedy, ne že bych neměla naši školu ráda!

Jestli váháte, zda někam vyrazit na den otevřených dveří, tak neváhejte a jeďte se podívat. Já už jsem se kvůli tomu napevno rozhodla.

Klarushka

Výprava za hrobem Miloslava Švandrlíka

Nedávno jsem se na internetu dočetla, že je v Kutné Hoře pochován Miloslav Švandrlík. Zjistila jsem, že hrob se nachází u kostela Nejsvětější Trojice.

Ptáte se, kdo byl Miloslav Švandrlík? Český spisovatel a humorista. Narodil se 10. srpna 1932 v Praze. Mezi jeho díla patří Černí baroni aneb Válčili jsme za Čepičky. Líčí zde osudy příslušníků PTP (pracovně technického pluku). Tento román byl zfilmován. Také je autorem knihy Doktor od Jezera hrochů, která se stala předlohou pro režiséra Zdeňka Trošku k vytvoření stejnojmenného filmu v roce 2010.

V sobotu 23.11.2013 jsem se vydala objevit Švandrlíkův hrob. Nemohla jsem ho najít, ale vzpomněla jsem si, že náhrobek není nadepsán a hned vedle má hrob jeho žena Evinka Švandrlíková. Nakonec jsem je oba našla.

Ještě něco z historie kostela Nejsvětější Trojice. Kostel se nacházel uprostřed někdejší haviřské osady z doby Václava IV. V letech 1488-1504 byl kostel na náklady důlního podnikatele Jana Smíška a jeho syna Kryštofa (majitelů kutnohorského Hrádku) přestavěn na rodinnou hrobku. Nyní je kostel kryt vzrostlým lesem a je od něho úžasný pohled na Kutnou Horu. Není volně přístupný, dovnitř jsem se tedy nepodívala. Výlet se mi moc líbil.

Text a foto Švandrlíkovy busty Míša

Rozsvícení stromečku jinak

I letos 1.12.2013 se v Dobrém Poli rozsvícel stromeček. Ale letos to bylo jiné. Letos přijeli zpěváci, kteří zpívají normálně na koncertech.

Ráno proběhla příprava a zdobení vánočního stromečku v Dobrém Poli u krámu. Stromeček byl letos vyšší než loni, ozdobený v cukru letu a hop - už tam byly svíčky, rychle odzkoušet, trochu u stromečku poklidit a jde se na oběd. Ve dvě hodiny se zase všichni sešli na tom samém místě a začaly se stavět stánky na občerstvení. Připravovaly se perníčky, svařák, klobásy a jiné dobroty a v pět hodin to vypuklo. Během několika minut bylo postavené i provizorní pódium. Stromeček se rozsvítil a začala hrát hudba. Zpívali i malí dobrovolní hasiči s Ivetou Vohnoutovou Gottovou, která mimochodem zpívá krásně, přijel i Kamil Emanuel Gott a jeho bratr Kyklop z Maxim Turbulens. Zpívali a lidé se pohupovali v rytmu hudby. Prostě ta pravá vánoční atmosféra.

Andy

Zajímáme se o svět okolo...

Jitrnicovník Krychnovský

Dne 30. 11. 2013 jsem se celá naše rodina zúčastnila akce Jitrnicovník Krychnovský. Bylo to

něco jako zdobení vánočního stromečku, ale velmi neobvyklé, stromeček se totiž zdobí jitrnicemi.

Na akci se sedělo vevnitř v hasičárně, kde byly k mání jitrnice zadarmo a posezení s harmonikou. Na harmoniku hrál pan Kmoch a hrál jen samé polky. Oproti minulému roku zde bylo bohužel málo lidí. Bylo to tím, že tři místní senioři leželi v nemocnici. Letos se navíc soutěžilo v pečení koláčů. Soutěž byla anonymní, aby lidé hlasovali opravdu podle chuti. Naše koláče vyhrály druhé místo. Venku se zatím podávalo svažené víno pro dospělé, kterým byla zima. Později se

vyhlašoval kvíz „U nás v Krychnově“, ve kterém byly otázky ohledně Krychnova. My jsme samozřejmě vyhráli první místo s plným počtem bodů, což je zajímavé, protože nejsme ani Krychnováci. Celé odpoledne jsme si tedy užili a už se těšíme na další akci s názvem „Krychnovská diabolka“, které se letos také zúčastním. Do pozvánky dokonce napsali: „Minulý rok nám první cenu vyfoukl pan Čejka ze Svojsic, proto ho letos musíme sestřelit.“ To mého tátu motivovalo k tomu, že se rozhodl akci znovu vyhrát.

Text a foto Marek

Betlém v Libodřicích

Majitele místního statku jednoho krásného rána napadlo, že postaví betlém.

Každou adventní neděli se u nás v Libodřicích scházejí lidé od nás, ale i z okolních vesnic a měst. Máme tu zde totiž betlém s živými zvířaty a muzeum, můžeme zde najít např. osla, tele, kozy, ovce, malá prasátka, morčata, králíky a husy, zkrátka je tu statek, jak má být. Je zde i muzeum motorek a starých zemědělských strojů. Pro návštěvníky je připraveno bohaté občerstvení, můžete si nabídnout třeba svařák na zahřátí nebo pro děti čaj,

minulý víkend zde byly zabijačkové hody. Musím podotknout, že vše, co je k snědku či k pití, je zdarma. Když sem přijdete, vdechne na vás vánoční vesnická atmosféra. Pavel Skočdopole

Rusové, když začali objevovat vesmír, posílali tam nejdřív psy, protože lidí jim bylo líto.

Zajímáme se o svět okolo...

Výlet do Vídně

Letos jsme v rámci vánočních výletů 13. 12. s rodinou navštívili hlavní město Rakouska - Vídeň. Už minulý rok jsme jeli před Vánoci na výlet do Drážďan. Začíná se u nás doma z těchto výletů stávat tradice ☺.

Vstávali jsme brzy a jeli jsme velmi dlouho. Ale ve Vídni nás přivítala krásná předvánoční atmosféra. Všechno bylo moc hezky nazdobené. Procházeli jsme různými uličkami, kde byly i velmi drahé

značkové obchody. Prohlédli jsme si spoustu památek, například dóm sv. Štěpána, císařskou rezidenci Hofburg, dále také historické a přírodovědné muzeum, sochu císařovny Marie Terezie, nechybělo ani rychlé omrknutí Státní opery. Navštívili jsme samozřejmě i vánoční trhy, kde k večeru už bylo hodně lidí. Vypadalo to, že je tam víc cizinců než lidí z Vídně nebo Rakouska. Nejlepší to bylo, když se setmělo. Všechny uličky a náměstí se rozsvítily krásnou světelnou výzdobou. Večer

se mi to zdálo zajímavější a hezčí. Než jsme se vrátili k autobusu, poseděli jsme si v typické vídeňské kavárně (s příjemnou tureckou obsluhou, jak ohodnotil strejda), kde jsme si dali dortík a horkou čokoládu. Jakmile přijel autobus, provedl nás po okružní třídě Ring, abychom viděli tu krásu rozsvícené vánoční Vídně i z autobusu. Cesta domů byla zdoluhavá. Když jsme se konečně pozdě večer vrátili, chtěli jsme jen jedno, a to natáhnout si nožičky ☺. Celý den jsme prochodili, ale bylo to úžasné. Poznali jsme krásné město Vídeň a mohli jsme se podívat i na její památky. Každému bych tento výlet doporučila, hlavně v tento vánoční čas, kdy je vše nádherně osvětlené.

Text a foto Adla

Polárka je v noci hvězda a přes den planeta Venuše.

Placenta je blána v břiše matky, uvnitř níž obvykle nacházíme dítě.

Karel Poláček napsal knihu „Vůl na předměstí“

Voda nikdy neteče nahoru, když jí tam vyloženě nehoníme.

Mistr Jan Hus byl upálen u Kresčaku.

Žižka umřel pravděpodobně na mor, protože lidi se tehdy zrovna moc nemyli.

Anglie je hlavní město Velké Británie a severního Irska.

Ptáme se...

Představujeme paní učitelku Adrianu Bajtkovou, která nejen učí, ale i hraje a zpívá, někteří ji mohli vidět v muzikálu Zorro. Učí ráda, je to prý příjemná změna.

1) Jak dlouho se věnujete zpěvu?

Zpěvu se věnuji od pěti let.

2) Jak dlouho zpěv učíte? Učila jste jen u nás?

Neučila jsem jenom u vás. Hudebku na základce učím poprvé. Zpěv už učím pět let.

3) Jaké je to hrát v muzikálu? Hrajete i jinde (divadlo, film)? Co se vám líbí na učení a co na hraní?

Začala jsem hrát v patnácti. Hraji v divadle i filmu. Začínala jsem hrát v divadle v Opavě, v balettech, v Národním divadle, v Ostravě v muzikálu Margarit a teď v Praze v Divadle Hybernia, Broadway. Hrát v muzikálu je super. Je to moje vysněná práce, a učím proto, že musím mít i jinou práci, jinak bych to psychicky nezvládla.

4) Jaká role, kterou jste kdy hrála, se vám nejvíce líbila?

Nejvíce se mi líbila role paní Korriové v muzikálu Harry Potter.

5) Jak jste si užila představení jako účinkující, když jste měla v hledišti žáky?

Já jsem to ani nijak nevnímala, ale byla jsem ráda. Bylo příjemné, že jsem se s nimi potom vyfotila....

6) Hrajete na nějaký hudební nástroj? Hrajete někde v kapele?

V kapele nehraju. Několikrát jsem v kapele hostovala. Křtila CD. Hraji na varhany, klavír, cembalo, flétny a na nervy ☺

7) Chtěla jste být od malička herečkou?

Ano, chtěla....

8) Kam byste se ve své kariéře chtěla dostat (do Hollywoodu)?

Já jsem se dostala, kam jsem chtěla (do Prahy) a jsem tak spokojená ☺.

9) Jaké máte záliby?

Je toho hodně, jezdím na kolečkových i normálních bruslích, chodím běhat, hraju badminton, chodím do posilky...

10) Máte domácího mazlíčka?

Mám malého černého mopsíka (ale nemám ho sebe, má ho sebe mamka).

11) Věnujete se nějakému sportu? Jestli ano, jakému?

Když mám tréninky v divadle, tak hlavně posilování a strečinku....

Filmografie:

2014 **MODELKY S.R.O.**

2013 **ANGELIKA**

HEXENŠUS (TV FILM)

OBCHODNÍCI

SANITKA 2 (TV SERIÁL)

STOPY ŽIVOTA (TV SERIÁL)

2012 **BASTARDI 3**

Děkujeme za příjemný rozhovor

Ptaly se Klarushka, Míša a Adla z 9.B

Ježíšek okradl Santu?

Jak všichni víte, Vánoce se blíží a s nimi mnoho stresu okolo úklidu, dárků, zabíjení nevinných ryb a mnoha dalších věcí. To se ale nemůže srovnávat s dřinou a zařizováním, které musí mít Ježíšek!

A proto změnil způsob, jakým obstarával dosud dárky. Místo vyrábění a v poslední době i nakupování dárků se rozhodl pro krádež, bohužel neexistuje nějaké lepší slovo, i když Ježíšek to nedělá pro sebe ale pro nás, pro děti, ale hlavně pro miliony skřítků na severním pólu. Jak totiž všichni vědí, Santa, jak si tento tyran říká, „zaměstnává“ skřítky a jejich rodiny v podzemních továrnách na hračky. Ježíšek vynalezl způsob, jak prolomit Santovu obranu složenou hlavně z obrněných sobů a odpalovačů vánočních koulí. Ani k tomu nepoužil násilí. Léčkou se totiž dostal dovnitř jako předloha akční bojové figurky Jesuse z mexického oblíbeného dětského seriálu The Saint Superheroes. Pak už šlo všechno hladce. Protože skřítkové jsou příliš malí na to, aby řídili, tak Santa nechává klíčky v zámku svých turbo létajících saní. Ježíšek naložil skřítky do saní a s nimi většinu světových dárků (většinu, protože Santa zásobuje velkou část světa a Ježíšek pouze několik zemí Evropy) a rychle odlétl.

Těšte se tedy na pěkné Vánoce a prosím nedivte se, po vánočních prázdninách vám přibude do tříd několik malých spolužáků se severopólským přízvukem.

Celý tento zločin století vedl málem k mezinárodnímu konfliktu, ale protože v USA je (od 18. 12. 1865) zrušeno otroctví, nevymohl Santa u soudu vrácení dárků, natož pak skřítků.

Eidam

Stanu se posilou EU?

Ve středu jsem se byla podívat na Dni otevřených dveří v Praze na Střední odborné škole pro administrativu EU.

Byla jsem překvapená, jak je škola velká, protože z venku tak nevypadá. Moc se mi tam líbilo, škola je moderně zařízená, s vlastní posilovnou, novou tělocvičnou a poskytuje žákům mnoho dalších mimoškolních aktivit. Hned naproti je domov mládeže a jídelna. Obory, které se zde studují, jsou provoz diplomatických služeb, právní administrativa, řízení lidských zdrojů a mediální komunikace. Mě zaujala mediální komunikace a tu bych chtěla studovat. Tak doufám, že mě přijmou, škola je úžasná.

Fialka

Jazzová hudba je ta, kde je saxofon.

Medvídek koala nikdy nesleze z eukalyptu.

Jezuité pálili české knihy, protože německé se jim líbily víc.

Olympijské hry se konávaly v Řecku někdy hrozně dávno a až teprve po tisících letech si na ně vzpomněl Pierrec de Kuvertén.

Bakterie mají svou vlastní živočišnou říši, protože se ničemu jinému nepodobají.

Mluvíme anglicky...

Kokosová kolečka

VÁNOČNÍ RECEPT

- 52 dkg hladké mouky
- 35 dkg másla (hera)
- 15 dkg práškového cukru
- 15 dkg kokosu
- 2 žloutky
- vanilkový cukr

Vše na vále smícháme a vypracujeme hladké nelepivé těsto. Těsto dáme na dvanáct hodin do lednice. Na tvarování koleček můžeme použít mlýnek nebo lis na těsto. Z válečku vytvoříme kolečka, která dáme na plech do předehřáté trouby na 180°C a upečeme do zlatova. Upečená kolečka obalíme v cukru s vanilkovým cukrem.

Moje rady

Z těsta jsem udělala 6 plechů. Ze zbytku těsta si vyrábím miminka. Těsto je dobré i syrové, dá se užídat i v lednici (i když mamka nadává, že mě bude bolet břicho) Dobrou chuť!

Barča

Tato soustava se samozřejmě dá řešit, ale já bych to neřešil.

James Watt poprvé viděl páru.

Archimedův zákon vznikl tak, že se šel Archimedes koupat a přetekla mu vana.

Christmas jokes

Q: Why do mummies like Christmas so much?

A: Because of all the wrapping!

Q: Which of Santa's reindeer has bad manners?

A: Rude-olph!

It was Christmas and the judge was in a merry mood as he asked the prisoner, "What are you charged with?"

"Doing my Christmas shopping early," answered the prisoner.

"That's no offence," said the judge.

"It is if you do it before the shops are open," replied the prisoner.

Q: What's a good holiday tip?

A: Never catch snowflakes with your tongue until all the birds have gone south for the winter.

Q: What do you get if you cross an apple and a Christmas tree?

A: Pineapple.

Christmas Tree Word Search

1. gingerbread

2. reindeer

3. snowflake

4. angel

5. bell

6. holly

7. star

8. stocking

10. present

11. tree

12. wreath

13. carol

14. Santa (Claus)

15. snow

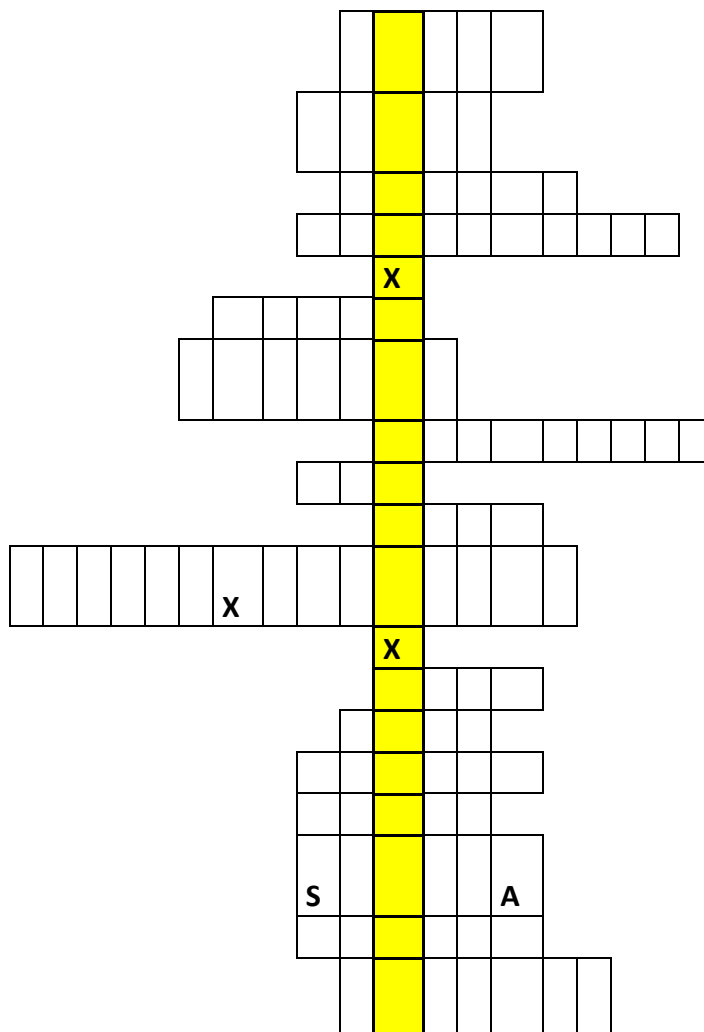
Bavíme se...

KŘÍŽOVKA

Přátelství je jako zlatá nit. Když se přetrhne, jde sice ještě spojit, ale TAJENKA.

Řešení přines 1. školní den po Vánocích Kíse do 9.A

EL.PŘÍSTROJ NA LOKNY VE
VLASECH
ŘÍDÍCÍ CENTRUM NERVOVÉ
SOUSTAVY
POKRÝVKA HLAVY
ALELUJA ANGLICKY
X
HOJNÁ DRAVÁ RYBA
2.KŘESTNÍ JMÉNO PAULA
WALKERA
DOKTOR OŠETŘUJÍCÍ ZVÍŘATA
OPAK PRAVDY
BÁJNÉ ZVÍŘE CHRLÍCÍ OHEŇ
OBĚ JMÉNA AUTORA MURPHYHO
ZÁKONŮ
X
NEJVYŠŠÍ ŘECKÝ BŮH
VOŇAVÁ KVĚTINA S TRNY
MÍSTO NA SPANÍ
DOSLOVNÉ ZNĚNÍ
PRAŽSKÝ FOTBAL.KLUB, ČLEN LIGY
MISTRŮ
NEJHEZČÍ ZIMNÍ SVÁTEK
VĚDA (PŘEDMĚT) STUDUJÍCÍ
ZEMI

Grafik: Adam Uličný (Eidam) 9.A

Nikola Ambrožová (Nikky) 8.B

Logo: Sára Nikolína Lipšová

Redaktoři za jednotlivé ročníky:

Kristýna Kučerová (Kísa), Patricie Ježíková (Páťa)
z 9.A

Andrea Srbová (Andy), Klára Moravcová
(Klarushka) , Denisa

Fialová (Fialka), Ondřej Čáslava (Oňa), Miša
Batelková (Miša),

Adéla Hervertová (Adla) z 9.B, Bára Frýdová
(Cestovatelka

Barča) 8.A, Tereza Švarcová (Terezka) 7.A, Pavel
Skočdopole

(Hopák) 7.B, Jan Bug(Honza), Kamila Holá
(Kamča) a Marek

Čejka z 6.A

Šéfredaktorka: M. Bílková

EMAIL puzzlik.zsk@seznam.cz

Tisk sborovna ZŠ Miloše Šolleho Kouřim, náklad
100 výtisků

Pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na
městské poště a na stránkách školy www.zsk.cz